

Причастия отъ глаголъ „садж и мълж.“
 Дѣйствителны.
 Страдателны.
 Прѣм. вр. садилъ, мълъ.
 саденъ, мътъ.

94. Вѣже-то ся кѣса, кѣдѣто ю тѣнко. —
 Кови желѣзо-то, доклѣ ю горяшто. — Да знае
 Мара, кога ю кумовала.

Размѣтите тѣна притчи. По колко прѣдложения
 има въ всакої. Отдѣлѣте главы-ты отъ придаточны-
 ты. Подчрѣтайте думы-ты, съ които сѫ сврѣзаны главы-
 ты прѣдложения съ придаточны-ты. Каквъ дѣлъ
 на слово-то сѫ думы-ты: кѣдѣто, доклѣ, кога?

Правило. Много пѫти нарѣчия-та замѣни-
 вать съкѣзы-ты и сврѣзоватъ главы-ты прѣдло-
 жения съ придаточны-ты; нѣ нарѣчие-то може
 да ся распознанѣ отъ съкѣза по това, че то ю
 знаменателна дума, когато може да ся употреб-
 би или като обяснителнѣ думѣ, или дору и
 отдѣлно, или ся туря въ начяло-то на вѣпро-
 сително мѣстоименіе. Напр. Кѣдѣ отивашъ? Оти-
 вамъ у дома. Кога ште си дойдешь? Утрѣ. А съкѣ-
 зи-ти не можътъ да ся употребятъ така, защото
 нѣмѣжътъ отъ само себе си опрѣдѣлително зна-
 чение.

Бѣлѣжка. Чисто въ българскѣй язъикъ придаточ-
 ны-ты прѣдложения, когато сѫ сврѣзаны съ нарѣчия,
 турятъ ся прѣди главы-ты. Напр. Кѣдѣто чунашъ мно-
 го чрѣши, не зимай голѣмъ кошицѫ. Кѣдѣто го не
 сбнешъ, тамъ расте. Кога не слуша, нека тягли.

95. Драганъ сврѣшилъ всичко, каквото му съмъ
 заржалъ. — Драганъ сврѣшилъ всичко, каквото да го
 похвалятъ. Тѣна двѣ прѣдложения сѫ сврѣзаны съ
 придаточны-ты си по думѣ-тѣ каквото; нѣ въ пръво-то
 прѣдложение таа дума замѣнила съкѣзъ, а ю мѣстоиме-
 ние и ся намира въ винителнѣ падежъ, спорядъ глаго-